

UITNODIGING VOOR DE LDD-nieuwjaarsreceptie van zaterdag 22 januari 2011

Geachte mevrouw,
Geachte heer,

Graag nodig ik u uit op de LDD-nieuwjaarsreceptie, die doorgaat op zaterdag 22 januari 2011 in het Brusselse 'Surf House' (Stroobantsstraat 51 te 1140 Evere) vanaf 10.30u.

Voor LDD is dit 'event' echter veel meer dan een traditionele receptie om het nieuwe jaar goed in te zetten. Voor onze partij wordt dit een nieuwe start, een nieuw hoofdstuk met een nieuwe naam!

Om 12.00 u. wordt de nieuwe naam van onze partij bekend gemaakt. Om 13.00u start het 'walking dinner' waarop u van harte bent uitgenodigd.

Om organisatorische redenen ben ik zo vrij u te vragen om u bij voorbaat per mail (marjolijn.dewit@ldd.be) te willen aanmelden (opgave naam en voornaam + naam krant, tijdschrift of omroep). Er is een persruimte voorzien die rechtstreeks uitzicht biedt op de seminarieruimte.

Met vriendelijke groeten,

Lode Vereeck
Voorzitter LDD
0499/59.49.34

Speech Lode

Dank u wel Boudewijn.

Beste vrienden, laat me beginnen met u allemaal van harte welkom te heten... Dit doet deugd. Echt, het doet deugd om zoveel leden en sympathisanten hier vandaag aanwezig te zien.

In de eerste plaats wil ik u namens het partijbestuur en mezelf een succesvol 2011 toewensen, een goede gezondheid en veel geluk in het nieuwe jaar.

Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen. Wie had kunnen denken dat wij vandaag, 223 dagen na de verkiezingen, nog steeds geen nieuwe federale regering zouden hebben. En er is zelfs nog geen begin van akkoord. Het regime kraakt in zijn voegen, en men ziet stilaan geen oplossingen meer.

In juni, bij het begin van de onderhandelingen was er op zijn minst nog sprake van goede wil om tot een akkoord te komen, zelfs dat is er niet meer. Men houdt de schijn zelfs niet meer op. Madame Non, Joëlle Milquet, hoopt zelfs dat de druk van de financiële markten en de "burgerbeweging" van zondag de Vlamingen zal bewegen om de N-VA te dumpen.

Ocharme, de N-VA. Die hebben allang door dat ze geen grote staats hervorming zullen realiseren. Welke idiote voorstellen zijn er al allemaal niet gepasseerd! Neem nu de kinderbijslag. In het voorstel dat wij hebben gezien, werd Vlaanderen daar niet bevoegd voor, maar gewoon een doorgeefluik. Zit u daar op te wachten? Of het voorstel om justitie deels te regionaliseren, waardoor we vier ministers van justitie krijgen in België. Zit u daar op te wachten?

De N-VA beseft dat het over is, maar durft dit niet zeggen. Ik ga mij niet bezondigen aan N-VA bashen, maar zij houden wel de sleutel tot de oplossing in handen. Daarom roep ik de N-VA op: "Stop met onderhandelingen waar u zelf niet in gelooft. Zeg de bevolking wat u echt wil!

Wilt u graag nieuwe verkiezingen, zeg het dan!

Wilt u graag in de oppositie, zeg het dan!

Wilt u graag met de liberalen in de regering, zeg het dan!

Maar gijzel dit land niet omdat u geen kleur wilt bekennen. Gijzel dit land niet omdat u niet durft beslissen!"

Dat eeuwige getwijfel en gedraai, dat hadden we eerder verwacht van de CD&V. Ik heb nooit goed geweten wat die eigenlijk willen, maar ze weten het zelf niet. En dus hangen ze hun kar aan de N-VA. Maar ze twijfelen: moeten we kiezen voor de harde lijn of voor plat op de buik gaan. Vlaams minister-president Kris Peeters is duidelijk één van de Vlaamse vendelzwaaiers. Als hij zijn berg in Argentinië was opgeraakt, had hij zeker een Vlaamse vlag geplant.

Maar alles is beter dan de houding van SP.a en GROEN!. Wouter Van Besien had de tekst van Vande Lanotte nog niet gezien of hij zat al in de studio's om te zeggen dat het voor hem goed was. Asjeblief zeg, het moet toch serieus blijven... En Caroline Gennez, die wil zo graag minister worden, dat ze ook alles goedkeurt. Caroline Gennez is de Vlaamse Madame Oui.

[Chers amis wallons, c'est surtout vous qui mettez en danger notre prospérité par votre attitude conservatrice et têtue. Vous êtes le seul peuple dans le monde qui a peur de soi-même et qui refuse plus d'autonomie et des compétences. Les francophones doivent devenir adultes vite. Le cordon ombilical est déjà coupé, et le lait maternel de la Flandre s'épuise. Chers amis, il est temps de voler de ses propres ailes. Et peut-être, non très vraisemblablement, nous pouvons encore faire des choses utiles ensembles dans un état confédéral.]

Maar het zijn vooral de Franstaligen die door hun koppige houding onze welvaart op het spel zetten. Zij zijn het enige volk dat schrik heeft van zichzelf en meer eigen bevoegdheden weigert. De Franstaligen moeten dus snel volwassen worden. De navelstreng is al doorgeknipt, en de moedermelk van Vlaanderen raakt op. Vrienden, leer eerst op uw eigen benen staan, en dan kunnen we misschien nog samen nuttige dingen doen binnen een confederale staat.

Wat is er nu op die 7 maanden onderhandelen gerealiseerd? Niks, nada, rien! Het is nu al zover dat een koffieklets tussen BDW en Elio Di Rupo al voor optimisme zorgt in de Wetstraat. Ik hoorde deze week op het nieuws dat de heren samen geluncht hadden en dat BDW nadien nog in een restaurant was gesignaleerd. Dit kon volgens de journalist wijzen op een minder goede vergadering met Di Rupo. Persoonlijk denk ik gewoon dat dit te maken heeft met de appetijt van BDW, maar soit... Maar wat voor een belachelijk verhaal begint die regeringsformatie toch te worden. Ook in het buitenland begint die kritiek aan te zwellen.

Was het dan met onze partij zoveel anders gelopen? Ja. het klinkt pretentius, maar het is zo. Het politieke geknoei van de afgelopen maanden maakt duidelijk dat een partij zoals de onze echt nodig is. Nog meer zelfs dan in 2007, 2009 en 2010.

Ten eerste omdat de N-VA geïsoleerd is op de rechterflank. Nu zitten ze aan tafel met 5 linkse partijen en de rekkelijken van CD&V. Wij, vrienden, zijn een betrouwbare centrum-rechtse V-partij. Ten tweede hadden wij een andere onderhandelingsstrategie toegepast, niet vanuit een federale logica. Wij zijn de enige partij die voor een consequent confederalisme pleit. Een LAT-relatie tussen de partners in dit land. Het is LAT of scheiden, dus ooit zal deze formule, artikel 35 van de Grondwet, uitgevoerd moeten worden. De vraag is enkel nog wanneer...

Ten derde zijn wij nodig omdat wij nog nieuwe ideeën en werkbare oplossingen hebben. Andere partijen kopiëren ze dan ook volop. Recent nog nam de SP.a ons voorstel over de afschaffing van de onroerende voorheffing op de eerste woning over. En deed ze een ongelukkige poging om boot camps te introduceren.

Ten vierde zijn wij de enige partij die geen boter op het hoofd heeft en nog de vinger op de wonde durft te leggen. Herinner u de slogan waarmee wij op 13 juni naar de kiezer zijn getrokken: "uw centen, daar gaat het om". Met de discussie over de transfers tussen en de responsabilisering van de gewesten, plus de druk van de internationale financiële markten, kunnen wij niet anders dan

art. 35 Grondw.

concluderen dat wij het bij het rechte eind hadden. Uw centen, daar spelen de heren en dames onderhandelaars mee.

Een vraag die ik de laatste tijd wel eens kreeg, was: 'Is LDD nodig?'. Het antwoord is duidelijk ja. Wat zien we de laatste tijd weer gebeuren: een stijging van de belastingen! Vlaanderen voert bijvoorbeeld het wegvignet in en schaft de jobkorting af. En hoe denkt u dat een toekomstige federale regering de miljarden gaat dichtrijden die men moet besparen? Inderdaad: door nieuwe of hogere belastingen. LDD is nodig als enige echte anti-belastingspartij, die zich zal blijven verzetten tegen bijkomende lasten. Want uw centen daar gaat het om. LDD is de enige partij die duidelijk aangeeft dat en waar de overheid zelf kan besparen: de werking van de overheid zelf, provincies, senaat, openbaar vervoer, subsidies. Het overheidsbeslag moet fors omlaag. Nog altijd willen de andere partijen het niet zien: het probleem is niet dat we te weinig belast worden, het probleem is dat de overheid te veel uitgeeft!

Ik zie echter ook voordelen aan het politieke geknoei. Ten eerste raken de Belgische openbare financiën op korte termijn bijna stoemelings gesaneerd door het systeem van de voorlopige twaalfden. Ten tweede toont het de overbodigheid van de overheid in het algemeen en de Belgische regering in het bijzonder. Vrienden: there's no government like no government. En ten derde heb ik tijd gekregen om onze partij grondig intern te hervormen, waarvoor dank.

En zo kom ik bij het tweede onderwerp van mijn nieuwjaarstoespraak. Onze partij.

Vrienden, laten we er geen doekjes rond winden. Bij de laatste verkiezingen is onze boodschap niet aangeslagen, vele kiezers haakten af. Het slechte resultaat is deels te wijten aan het succes van andere partijen, maar ook omdat we teveel in eigen voet hebben geschoten. Zulke dingen gebeuren nu eenmaal als organisaties snel, te snel groeien.

Mede daarom heeft het PB mij op 5 juli 2010 gevraagd om het voorzitterschap van onze partij over te nemen. Dat was nu niet direct een cadeau, moet ik zeggen, want het zou geen eenvoudige taak worden. Het PB heeft mij een duidelijk takenpakket gegeven, een mandaat om de volgende hervormingen door te voeren: (1) het aanscherpen, actualiseren van het programma, (2) het structureren van de partij en vooral het versterken van de band tussen de top en de basis, (3) het zorgen voor de nodige rust, (4) en niet in het minst het veranderen van onze naam.

Vrienden, vandaag zetten we de voorlopig laatste stap van het hervormingsproces dat we de afgelopen maanden hebben ingezet. En misschien is dit proces voor de buitenwereld niet zo zichtbaar, toch zal het op termijn zijn vruchten afwerpen. Ik heb meteen na mijn aanstelling een dagelijks bestuur samengesteld. Zoals het woord het zelf zegt, komt dit bestuur wekelijks samen. In dit dagelijks bestuur is de afgelopen maanden hard gewerkt.

Daarnaast heb ik de partijraad ingevoerd. Hierdoor kunnen al onze afdelingen rechtstreeks in contact treden met de top van de partij. We hebben nu al 2 partijraden achter de rug en de ervaringen zijn zeer positief. Ik heb al vele dankmails gekregen van leden die eindelijk hun

boodschap voor de top van de partij kwijt kunnen. Op 18 december ging de laatste partijraad over ons programma. Op 18 maart zal er een partijraad over gezondheidszorg doorgaan o.l.v. Lieve Van Ermen.

Ik kom even terug op de partijraad van 18 december. Daar werd ons programma en inhoudelijk profiel aangescherpt. Het politieke en maatschappelijke landschap is immers ingrijpend veranderd sinds 13 juni. Een herbronning en herpositionering drong zich op. Boudewijn Bouckaert heeft hier schitterend werk geleverd, zoals enkel hij dit kan. Ons programma was al zeer degelijk en voor 90% actueel. Maar het moest duidelijker worden waar wij voor staan: namelijk voor burgers die op eigen benen kunnen staan, die de vrijheid krijgen om zelf initiatief te nemen. Want hoe geraak je vooruit in het leven? Is dat door zelf hard te werken of door te leunen op de overheid? Het probleem is dat veel Vlamingen wel vooruit willen, maar dat de overheid in de weg zit. Om vooruit te geraken, moet je vrij zijn om dingen te doen. Dat lukt in Vlaanderen nog amper omdat de overheid te veel regels oplegt en te hoge belastingen heft. Vrijheid betekent ook dat je vrij bent om domme dingen te doen. En dus is verantwoordelijkheid het spiegelbeeld van vrijheid. Elke Vlaming moet ook zijn verantwoordelijkheid opnemen, en dat betekent kansen grijpen als we ze krijgen, en kansen geven aan anderen.

Wij ijveren voor een overheid die zuiniger omspringt met belastingsgeld en die zich minder bemoeit met ons dagelijks leven. De opdracht van onze partij, van onze leden en mandatarissen is dan ook de overheid kritisch tegen het licht te houden en elke onnodige inbreuk op de vrijheid of verspilling van publieke middelen aan te klagen. Kortom, vrienden, onze partij is de testaankoop van de politiek! Veel mensen vertrouwen de politici niet meer. Gelukkig zijn er ook politici die de overheid niet meer vertrouwen. Want zoals Ronald Reagan ooit zei: *"Government doesn't solve problems, it subsidizes them."*

Vrienden, we zijn de afgelopen maanden veel met onszelf bezig geweest, dat klopt. We hebben hard gewerkt om een nieuwe structuur te bouwen, om anders te communiceren. Nu is er een stevige basis van waarop we verder kunnen. Ik denk dat de buitenwereld de boodschap begrepen heeft. Onze partij staat er weer.

Ik merk ook uit contacten met de leden dat het enthousiasme terug aan het groeien is. De gewone kiezers beseffen dat de traditionele partijen het niet kunnen en dat onze partij terug een waardig alternatief is. De afgelopen dagen zijn er terug nieuwe afdelingen opgericht en nieuwe OCMW-mandatarissen toegetreden. Wij staan vandaag terug recht. We gaan terug vooruit met onze partij. Vandaag sluiten wij een hoofdstuk af, en beginnen aan een nieuw succesverhaal.

Tenslotte wil ik ook Jean-Marie bedanken. De stichter en bezieler van onze partij, zonder hem stond ik hier niet, en stond u hier niet. Wij hebben de afgelopen maanden prima samengewerkt. Jean-Marie heeft mij en het Dagelijks Bestuur ook alle ruimte gegeven voor de nodige hervormingen. Lijst Dedecker was zijn kind, en dat kind wordt vandaag herdoopt. Hij is hierin nauw betrokken geweest. Ik kan u zeggen dat het halve sabbatsjaar hem deugd heeft gedaan. Ik heb hem de afgelopen weken bezig gezien en hij is terug de Jean-Marie van 2007. De man die ons

allemaal overtuigd heeft om aan politiek te doen met gezond verstand. Ik voorspel dan ook dat er nog enkele ippons uit de mouwen van JM zullen komen de volgende maanden en jaren.

Naamswijziging

Beste vrienden, dan nu het moment suprême. Vandaag zetten we de kers op de taart. Nadat er veel over gepraat is, nadat er veel over gespeculeerd is, kunnen we vandaag de nieuwe naam van Lijst Dedecker voorstellen.

Een naamsverandering is een delicate oefening. Het is geen kleine verandering die we vandaag doormaken. Een naamsverandering houdt immers ook een risico in, namelijk dat de kiezer je niet meer herkent. Denk hierbij maar aan het VU-ID21 verhaal, het latere Spirit, dan Vlaamse Progressieven, dan SLP. Het wordt nog delicateser als het om een familienaam gaat. Dat is nog minder evident. En laat ons eerlijk zijn: in 2007 was de naam Lijst Dedecker een meesterzet, het gebruik van een bekende politieke merknaam.

Toch was deze verandering minder moeilijk dan velen dachten omdat de nieuwe naam en baseline gewoon weergeven wie wij zijn en waar wij voor staan. Een partij die ijvert voor vrijheid, voor de vrije markt, het vrije ondernemerschap, de vrije meningsuiting: zeggen wat je denkt, de directe democratie: je stem laten horen, een zuilenvrije samenleving, gastvrijheid voor buitenlanders die hier willen komen werken, een vrij Vlaanderen. Wij brengen een optimistische boodschap van geloof in eigen kunnen, van maximale vrijheid en minimale overheid. Maar ook van het nemen van onze individuele verantwoordelijkheid voor onze eigen daden en voor de medemensen.

Vrienden, voor ik de naam bekend maak, wil ik graag al onze parlementairen op het podium roepen voor de bekendmaking van onze nieuwe naam.

(Wachten tot iedereen op podium is.)

Beste vrienden, laat het aftellen beginnen voor de officiële bekendmaking van ons nieuwe logo en onze nieuwe naam. (Aftellen op scherm.)

We hebben ervoor gekozen voor LDD als naam te behouden. Deze merknaam is ondertussen goed ingeburgerd bij de bevolking. De afkorting staat voor Libertair, Direct en Democratisch. Libertair staat voor maximale vrijheid en minimale overheid, Direct staat voor onze ongezouten aanpak en directe stijl, en Democratisch voor ons geloof in referenda. In onze baseline vatten wij ons programma samen: vrijheid en verantwoordelijkheid!

Vrienden, mag ik dan nu uw aandacht voor de volgende spreker, niemand minder dan de stichter en inspirator van LDD: Jean-Marie Dedecker.